

i Artillericasernen. De Betragtninger, som have gjort sig gjældende i Udvalget, ere de samme, som ifjor ledede Rigsdagen til ikke at bevilge Anskaffelsen af disse Krybber, nemlig at Ministeriet hidtil havde bestemt sig til at forlade en anden bestemt Caserne, hvori der er Fernkrybber, og at man altsaa vilde vente for at see, om denne virkelig blev forladt, i hvilket Tilfælde man troede at kunne spare denne Udgift. — Forslaget under Nr. 42 angaaer Maalestoffet for Generalstabens Kort. Fleertallet har ikke fundet det rigtigt, at denne Maalestof forandres, idet man er tilfreds med de af Generalstaben allerede udgivne Kort, og fordi man, da Kortet for den ene Halvdeel af Landet er færdigt, anseer det for betænkeligt at forandre Maalestoffet, naar man gik over til en ny Provinds, saaledes at den blev forskjellig for hver Halvdeel af Landet. Ogsaa den Betragtning har været af Vægt for Fleertallet, at denne Forandring vilde medføre meget betydelige Omkostninger. Der er vel kun begjæret 200 Rbd. for iaar, hvad der jo er en meget beskedne Sum, men det er opløst for Udvalget, at Udgiften alene for Sjællands Vedkommende vil blive 30,000 Rbd. Endelig er det jo at forudsæe, at naar dette Kort var færdigt, maatte man omarbejde de Kort, som allerede findes for Derne, og dette vilde blive en saa betydelig Tilvæxt i Udgifterne, at Udvalget har anset det for betænkeligt at tilraade Thinget at gaae ind paa denne Forandring. — Forslaget under Nr. 43 angaaer de overcomplete Guider, som Ministeriet har foreslaaet at give en bestemt Organisation, hvilket Udvalget har havt Betænkelse ved, idet det hele Corps kun har en temporair Existens. Naar de 10 Aar ere forløbne, som efter Planen ville medgaae til Sjællands Opmaalning, antages det for overskudigt, og det synes da at være urigtigt at forøge dets Antal og stille det Vilkaar, saa gunstige som dem, Krigsministeriet har foreslaaet. Derfor har Udvalget foreslaaet, at den forlangte Bevilling nedsettes. — De øvrige Forslag ere stillede af Ministeren og tiltraadte af Udvalget og saa ubeførlig motiverede i Betænkningen, at jeg ikke finder Anledning til at omtale dem videre. Det eneste Forslag, som er stillet af Udvalget, er det under Nr. 46 angaaende Understøttelse

til Premierlieutenant Bülow. Det er en Mand, som ofte har været paa Tale her i Thinget; han var Assistent ved det militaire Bærebepot, og blev afskediget under Forhold, som ere Thinget bekendte. Det er forekommet Udvalget, at der for Rigsdagen var Anledning til at tage sig af hans Sag. Det er iøvrigt opløst, at han er mellem de Reserveofficerer, som ifjor fik en Gratification ved deres Afsked, men det er forekommet Udvalget at være noget utilstrækkeligt for denne Mand, som blev afskediget fra den Bestilling, han havde, og det har derfor stillet Forslag om at bevilge ham 300 Rbd. aarlig, indtil han faaer Ansættelse.

N. Jensen: Der er under Krigsministeriet nogle Fabrikker og Værksteder, som flere Gange have været under Omtale her i Thinget, idet man fra forskjellige Sider har paa-tænkt ganske at opgibe deres Bestyrelse under det nævnte Ministerium, medens Staten da ad privat Vej maatte søge at erhverve de Fabrikata, som der tilvirkes. De Forhandlinger, som tidligere ere førte om disse Forhold, ere imidlertid ved forskjellige Afstemninger afgjorte paa en saadan Maade, at jeg ikke har nogen Tvivl om, at Forslag, der gik i Retning af ganske at opgibe Statsdriften, under de nuværende Forhold vilde blive forkastede, og jeg har derfor ikke troet at burde gaae saavidt, men i Betragtning af de tidligere Forhandlinger har jeg maattet erkjende det for rigtigt, i alt Fald indtil Videre, at blive staaende ved at foreslaae, at disse Fabrikker og Værksteder kun drives for Statens Regning, forsaavidt Statens Fornødenheder angaaer. Derimod har jeg troet, at man uden at krænke Statens Interesser kunde tage det Hensyn til den private Industri, som man har ønsket at tage, idet man har villet have disse Forhold omordnede, og jeg har derfor som Medlem af Udvalget stillet Forslag, sigtende til at begrænse Statsindustrien til alene at tilfredsstille Statens Fornødenheder. To af de Anstalter, om hvilke jeg taler, ligge ikke for i dette Dieblik, men Spørgsmaalet med Hensyn til dem vil først finde sin Afgjørelse ved Behandlingen af en anden Paragraph i Finantsloven, og jeg skal derfor